

17 oktober 2021, 29^e zondag door het jaar.

Lezingen: Jesaja 53,10 - 11 en Marcus 10, 35 - 45

Vorige week ben ik vergeten te vertellen dat er morgenavond 18 oktober een Algemene Parochie Avond is. Dat is heel jammer. Op zo'n parochie avond kunnen parochianen het bestuur bevragen, opmerkingen maken over het parochieleven, suggesties doen om de gemeenschap te versterken. Parochianen en bestuur

kunnen samen naar de toekomst kijken en hoe we die toekomst vorm gaan geven. We hoeven de parochie niet opnieuw uit te vinden, we moeten wel kijken en bespreken hoe we samen parochie willen zijn in deze stad Oss.

Op dit moment is er in de kathedraal van Den Bosch een eucharistieviering waarmee onze bisschop het Synodale Proces opent. In 2023 is er in Rome een bisschoppensynode. Normaal worden ter voorbereiding van zo'n synode alleen de bisschoppen gevraagd om informatie en suggesties. Dit keer heeft paus Franciscus wereldwijd alle gelovigen gevraagd mee te spreken. Vorige week 10 oktober heeft de paus in de St. Pieter het startsein voor de Synode geopend door een Synodaal Proces aan te kondigen waarin iedereen een inbreng kan hebben.

In de kerk en in de katholieke leefwereld gaat er veel om. In Europa is er een groot gebrek aan priesters. In veel landen van de Derde Wereld zijn er voldoende kandidaten maar zijn er geen docenten op de seminaries. Kan de celibaatseis niet worden gewijzigd? Kunnen vrouwen worden opgenomen in het gewijde ambt? Is de geloofwaardigheid van de kerk niet ernstig aangetast door misbruikschandalen zoals onlangs in Frankrijk? Hoe is herstel mogelijk?

Ook in Nederland leven er volop vragen. Hoe houden we in Nederland een krimpende kerk vitaal? Hoe staan we tegenover democratisch vastgestelde wetten waartegen we vanuit ons geloof bezwaar aan tekenen?

Hoe kunnen kerk en samenleving spreken over de grote samenlevingsvraagstukken van deze tijd. De toenemende armoede in ons land. De klimaatbeheersing. Het voltooide leven.

Hoe kunnen we in de vervlakkende, hebzuchtige en genotzuchtige cultuur van onze dagen het geestelijke leven van gewone mensen verdiepen? Hoe kan de kerk bijdragen aan gemeenschapszin en onderlinge verbondenheid in een samenleving die het individuele “ik zorg voor mezelf “hoog in het vaandel heeft?

In zekere zin sluiten de algemene parochie avond en het synodale proces op elkaar aan. Ik weet zeker dat u het belang van deze gesprekken ziet en dat velen van u morgenavond komen op de parochie avond.

De vraag: hoe kerk zijn in deze samenleving is een vraag die met het christen-zijn is meegegeven. Hij komt rechtstreeks uit het evangelie van vandaag.

De leerlingen van Jezus hebben nog steeds een aards rijk in gedachten wanneer Jezus spreekt over het Rijk Gods. Een aards rijk dat lijkt op het rijk van koning David – duizend jaar geleden - toen het land Israël op zijn grootst was.

Er komt een nakomeling uit het huis van David die een rijk zal stichten dat geen einde kent. De leerlingen gaan met Jezus mee in de hoop dat Hij met dat Rijk zal beginnen. Twee van Jezus meest nabije leerlingen, de broers Jacobus en Johannes, vragen op onbehoorlijk dwingende wijze om een goede positie in dat rijk.

Zij vragen om macht. De tien andere leerlingen worden boos op die twee.

Niet vanwege de onbehoorlijke vraag. Ze worden boos omdat ze zelf ook wel macht wilde hebben en belangrijk zouden worden in dat komende rijk.

Voor Jezus is zijn hemelse Vader de enige Machtige. Alle aardse macht is verleende macht. Alle aardse macht is bij de gratie Gods.

Waar mensen macht hebben daar ligt machtsmisbruik op de loer. Kijk maar naar de heersers der volken, zegt Jezus. En vooral: de groten der aarde maken misbruik van hun macht. Dit is de dagelijkse ervaring van veel gewone mensen. Ook nu. Ook in ons land. Zolang de groei van de economie belangrijker is dan de bestaanszekerheid van gewone mensen is er sprake van machtsmisbruik. Ons land telt een miljoen armen die er niet zeker van zijn of ze aan het einde van de maand geld hebben voor dagelijks brood.

“Dit mag bij u niet het geval zijn”, zegt Jezus.

Het zal er in de gemeenschap rond Jezus anders aan toe moeten gaan.

In de kerk zal er geen machtsstreven mogen zijn. Het kernwoord van de kerk is “dienstbaarheid”. En die dienstbaarheid wordt gekenmerkt door de bereidheid te lijden voor de goede zaak. In de kerk zien we naar elkaar om omdat wij de andere mens hoger achter dan onszelf.

De kerk leeft voor hoe het er in de samenleving aan toe kàn gaan. Daarom zal de diaconie van de kerk haar belangrijkste bijdrage aan de samenleving zijn. Meer dan de politiek doet de kerk wat ze zegt: opkomen voor hen die kwetsbaar zijn en in de knel zitten. De voedselbank is daarvan een teken. Onze parochie – u dus – wordt daar gekend.

Door diaconaal te zijn verwerft de kerk ‘gezag’ in de samenleving.

Wie gezag heeft krijgt daardoor ook een zekere macht.

Jezus geeft zijn leven op het kruis. Hij is een gekruisigde koning.

Zijn macht is de weerloosheid die gezag geeft. Inderdaad, Hij zegt dat Hij uit liefde zijn leven geeft en Hij doet het ook.

Een kerk die de samenleving toespreekt in geboden en verboden krijgt in Nederland nog maar weinig gezag. Er is niemand die nog luistert.

Een kerk die zich dienstbaar aan de samenleving opstelt en in gesprek gaat, kan gezag verwerven. In onze parochie kan dit het geval zijn. Amen.